Radikalni odmevi teles – FESTIVAL RAČKA 2020. Performansi in razstava
25. 9. in 26. 9. 2020

Teresa Almeida, Uršula Berlot & Sunčana Kuljiš, Lea Culetto, Maša Jazbec, Kikimore, Januš Aleš Luznar, Agnes Momirski, Simona Semenič (v sodelovanju z Nado Žgank), Iza Pavlina, Tabita Rezaire, Maja Smrekar, Sandra Sterle

Lokacije: Galerija Račka, dvorišče Knežjega dvora, Celjski dom

Tretja izdaja Festivala Račka prihaja v času, ko je bližina teles omejena, celo nadzorovana. Stik med posamezniki se vzpostavlja preko ekrana, merjenje telesnih in psihičnih zmogljivosti preko računalniških aplikacij. Na eni strani smo se na račun danih okoliščin zadnjega leta poglobili v zapiranje v lastno intimo, v nove strategije odkrivanja zmožnosti svojega fizičnega in miselnega delovanja, na drugi strani pa se vse bolj sproščeno prepuščamo sistemom, ki jih ponuja informacijsko-komunikacijska tehnologija. Pozicija telesa med človeško naravo in tehnologijo na razstavi in v performansih oplazi razmislek o odzvanjanju dveh polov. Biološke telesnosti in tehnološkega potenciala tako zunaj kot znotraj nje. Vmes se skozi večmedijske in interdisciplinarne pristope umetnic in umetnikov vrivajo vprašanja naravne in kulturne determiniranosti, ki predlagajo nove sisteme in politike telesa ter spreminjajo registre videnega v umetnosti. Torej daleč od stereotipnega filmskega razmišljanja o futuristični nadvladi tehnologije nad človekom in naravo reprezentira telo v kompleksnih sistemih, ki jih omogočata znanost in tehnologija. Na razstavi predstavljamo umetnice, ki zavzemajo do telesa radikalnejše pristope, razpirajo pogled na preplet umetniških potencialov s področij, kot so biotehnologija, mikrobiologija, androidna znanost, navidezna resničnost, telekomunikacijska in tekstilna tehnologija. Tokrat festival v središče postavi človeško telo, v glavnem žensko telo. Prodira v njegove biološke značilnosti, hkrati razkriva številne plasti njegovih tehnoloških in kulturoloških preoblek. Na razstavi se skozi večmedijskost in performativnost izriše aktivacija nekaterih nujnih družbeno-političnih razmislekov, ki odmevajo znotraj in zunaj polja sodobne umetnosti, medtem ko performansi z intenzivnimi zvočno-vizualnimi dražljaji želijo prodirati v gledalčevo oziroma gledalkino občutje telesa.

Na razstavi Festivala Račka umetnica in raziskovalka **Maša Jazbec** predstavlja polje androidne znanosti**.** S predstavitvijo projekta *Interpersonal Interactions* prikaže princip fizične in psihične zamenjave delov teles (rok in obraza) med osebami in androidnimi roboti. Skozi znanstveni postopek, ki je v eksperimentih omogočal realno čutenje androida, izstopa vprašanje, kaj esencialno pomeni biti človek, tudi na račun povzetka dognanja raziskave o prilagajanju človeških možganov zunanjim vplivom. Delo *Mariska Avedon* prikaže nekdaj globalno zelo priljubljeni virtualni svet *Second Life*, v katerem umetnica **Sandra Sterle** vzpostavi svoj avatar – drugo identiteto – in jo prepusti v upravljanje naključnim uporabnikom na spletu ter svojim družinskim članom. Trk umetničine identitete z zunanjimi dejavniki in z virtualnim Drugim v kontekstu razstave odpira razmislek o souporabi (digitalnega) telesa zunaj lastne volje. V videu *Bodyfraction* umetnice **Uršule Berlot** in oblikovalke **Sunčane Kuljiš** abstraktne forme digitalne simulacije mikroskopskih podob umetničinih snovnih telesnih delcev (koža, lasje, zobna sklenina), ustvarjajo kontemplativno imaginarno topografijo (makro, mikro ali nano dimenzij) v gibanju, podprto z intenzivno zvočno atmosfero. Umetnica in raziskovalka **Teresa Almeida** v *The Bitness Project v.01* v raziskovanje anatomskega delovanja medeničnega dna vplete zmožnost sodobne mobilne aplikacije, ki odpira temo v širše družbeno polje. Umetnico namreč zanima izobraževalni proces in opolnomočenje žensk pri spoznavanju lastnega telesa. Prav tako je ženskim reproduktivnim organom posvečen video *Sugarwalls Teardome* **Tabite Rezaire**. Umetnica skozi formulacijo retro računalniške estetike, spiritualnih gest in simbolov ter nenavadno dokumentarno naracijo predstavi maternico v kontekstu zgodovinskih, bioloških in rasnih razmerij. Umetnica **Maja Smrekar** se v projektu *Hibridna družina* poglobi v radikalno preizpraševanje ideologije heteronormativne družbe. S kompleksno raziskavo odnosa človek – žival oziroma človek – pes v več fazah vzpostavlja vprašanje novih materinskih oziroma družinskih relacij. Razbijanje tabujev in

feministično držo oblačenja v pisan svet ženskih delov telesa ter njegovih prikritih procesov v svoji umetniški praksi uporablja umetnica **Lea Culetto.** Projekt *Deflowered by Lea*, ki vključuje ročno tekstilno oblikovanje, združeno z digitalno podobo, poudarja tiste naravne telesne determinante, ki v družbi večkrat ostajajo pod obleko sramu, odklona ali celo zgražanja. Oblačenje telesa, odvisnega od nacionalno normiranih strategij v delu *janezove sanjarije* uporabita umetnica **Simona Semenič** in fotografinja **Nada Žgank**. V tem delu odzvanja humorna kritika parcialnega odnosa aktualne politične oblasti do slovenske kulture.

Z izborom letošnjih performansov se med drugim sprašujemo, kako se vzpostavlja in kako zveni telo, ko med telo performerja/performerke in gledalca/gledalke poseže stroj. Umetnica **Iza Pavlina** bo v prvič izvedenem performansu *Tehnometrije* na preizkušnjo postavila obiskovalca razstave in mu ponudila v upravljanje likovni pripomoček, ki je sicer namenjen spolnim užitkom, povezan preko aplikacije na mobilni napravi. Ustvarjalka **Agnes Momirski** v svojem delu *siXren* raziskuje različne metode skrivnih, starodavnih ritualov in ob tem uporablja zdravilno retoriko, medtem ko je estetika njene pojavnosti blizu znanstvenofantastični ikonografiji in glasbenim videospotom. Gledalci bodo vstopili v vmesni prostor med ritmom zemlje in estetiko eksperimentalne glasbe. Skupina ustvarjalk zvoka in analogne elektronike **Kikimore** bo skozi nastop z napravami DIY (napravami lastne izdelave) prav tako vzpostavila pronicljivo elektronsko zvočno pokrajino in jo združila z glasovi narave. Avdiovizualni performans *Ictus Cordis* **Januša Aleša Luznarja** bo preko kompleksne sinhronizacije dveh teles, senzoričnih in zvočnih naprav ustvarjal komunikacijo med bitjem dveh src, glasbenika in plesalca. Umetnica **Simona Semenič** se bo v svojem premiernem performansu *Lepa kot slika* kritično ukvarjala s hipokrizijo domoljubja in z vprašljivim odnosom oblasti do slovenske sodobne umetnosti. Tovrsten odmev lahko razumemo kot aktualen odziv na čas, ko niti nove tehnološke zmožnosti niti zavedanje vlog našega telesa včasih ne morejo preglasiti sedanjost, ki nevarno drsi nazaj v neko drugo, rigidno realnost.

Kustosinja: Maja Antončič

PROGRAM

Petek, 25. 9. 2020

19.00 Galerija Račka
Odprtje mednarodne skupinske razstave Radikalni odmevi teles

19.30 Galerija Račka
Iza Pavlina: Tehnometrije, performans

21.00 Knežji dvor / v primeru slabega vremena Celjski dom
Agnes Momirski: siXren (Verbum Medicinae), performans

22.00 Knežji dvor / v primeru slabega vremena Celjski dom
KIKIMORE, zvočni performans

Sobota, 26. 9. 2020

18.00 Galerija Račka
Vodstvo po mednarodni skupinski razstavi festivala Radikalni odmevi teles

20.00 Celjski dom – mala dvorana
Simona Semenič: Lepa kot slika, performans

21.00 Celjski dom – velika dvorana
Januš Aleš Luznar, ICTUS CORDIS: Dialogue, avdiovizualni plesni performans

Razstava Radikalni odmevi teles v Galeriji Račka bo na ogled do 1. 11. 2020.
Delovni čas Galerije Račka v času razstave: čet. – ned. 16.00 – 19.00

Naslovi prizorišč:
Galerija Račka, Gosposka ulica 3, 3000 Celje (2. nad.)
Dvorišče Knežjega dvora, Trg celjskih knezov 8, 3000 Celje
Celjski dom, Krekov trg 3, 3000 Celje

Organizacija in produkcija festivala: Zavod Celeia Celje – Center sodobnih umetnosti
Podpora: Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Celje

Informacije: +386 51 681 995, maja.antoncic@celje.si